

Przepisy ustawy Prawo o ruchu drogowym nie regulują bezpośrednio skutków przekazania organowi celnemu pojazdu w trybie art. 130a ust. 10b p.r.d.

Jednocześnie nadal obowiązuje (od dnia 19 października 2012 r.) art. 130a ust. 5f, według którego usuwanie pojazdów oraz prowadzenie parkingu strzeżonego dla pojazdów usuniętych w przypadkach, o których mowa w ust. 1-2, należy do zadań własnych powiatu. Starosta realizuje te zadania przy pomocy powiatowych jednostek organizacyjnych lub powierza ich wykonywanie zgodnie z przepisami o zamówieniach publicznych. Wykładnia systemowa sugeruje zatem, że odpowiedzialność za przechowanie pojazdu usuniętego z drogi publicznej spoczywa wyłącznie na staroście, a organy celne przejmują tę odpowiedzialność dopiero od dnia przejęcia pojazdu i co ważniejsze, wyłącznie za okres od dnia przejęcia pojazdu.

Konsekwentnie, kiedy do organu celnego wpłynęła wystawiona przez skarżącego faktura nr (...) z dnia (...) lipca 2013 r., opiewająca na kwotę 2.177,10 zł z tytułu parkowania samochodu marki (...) nr rej. (...) w okresie od dnia 10 maja 2013 r. do dnia 8 lipca 2013 r., tj. za okres, w którym pojazd zabezpieczony na ww. parkingu znajdował się w dyspozycji organów celnych, organ celny uregulował należność. Wskazana faktura nie dotyczyła wcześniejszego okresu dozoru nad pojazdem, a sam skarżący takiej odpowiedzialności organu celnego bezpośrednio nie sugerował.

Wniosek skarżącego w sprawie wynagrodzenia za parkowanie pojazdu w okresie od dnia 9 czerwca 2009 r. do dnia 9 maja 2013 r. wpłynął do organu celnego dopiero w dniu 26 października 2015 r., czyli po kilku (kilkunastu) miesiącach od zapłacenia faktury nr (...). Likwidacja pojazdu nastąpiła bowiem w dniu 2 grudnia 2014 r. (k. 91 akt adm.). Z akt nie wynika natomiast data zapłacenia faktury, choć biorąc pod uwagę przepisy o zasadach rozliczenia podatku VAT faktura ta mogła być zapłacona już w lipcu lub sierpniu 2013 r. tej kwestii skarżący nie podnosi we wniosku z dnia 26 października 2015 r. Domaga się tylko rozliczenia kosztów przechowania pojazdu i wynagrodzenia za parkowanie pojazdu za okres od dnia 9 czerwca 2009 r. do dnia 9 maja 2013 r. Takie zachowanie (a właściwie zaniechanie) skarżącego uzasadniało per facta concludentia przekonanie organu celnego, że nie ponosi on odpowiedzialności za przechowywanie pojazdu przed dniem przejęcia go na podstawie art. 130a ust. 10b p.r.d.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 stycznia 2017 r. VII SAB/Wa 82/16

Źródło: [CBOSA](#)